

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΘΝΕΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν τῇ Ἀλλοδαπῇ Δραχ. χρυσᾷ 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκδότου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορᾷ εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην διηγητὸν
Ὅδὸς Σόλωνος 38

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΑΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Πρέπει πάση δυνάμει νὰ υποστηρίχθῃ ἡ κυβερνητικὴ Βενιζέλου). — Ἀγγελματὰ καὶ θύροι. — Ἡ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα ἐπέμβασις τῶν Τούρκων. (Ἐγκύκλιος σχετικὰ τοῦ νομάρχου Αἰγαίου). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς Φιλελληνισμὸς καὶ φιλοτουρκισμὸς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἐδγὰρ Μαρτίνου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 8 Δεκεμβρίου 1910.

Νικηταὶ καὶ ἡττημένοι πρέπει ἀγογγύστως νὰ σεβασθῶμεν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν θέλησιν, ἣν τῇ 28 Νοεμβρίου τοσοῦτον πανηγυρικῶς ἐξεδήλωσε καὶ μετὰ τοσαύτης ἀληθῶς εὐβουλίας, ἥτις ἂν ὡς ἀποτυχόντας τῆς εὐνοίας τοῦ δήμου μᾶς φοβίξῃ μὲ εἰλικρινῶς ἀμνηστικὰς φόβους περὶ τῶν μελλόντων γενήσεσθαι, ὡς πολίτας μᾶς καθιστᾷ ὑπερηφάνους.

Διότι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐψήφισεν, ὡς ἐπρεπε νὰ ψηφίσῃ. Ἐν τῇ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀσέβητῳ του δίψῃ νὰ ἴδῃ κυβερνήσιν ἄξιαν τοῦ ἐνόματός δὲν ἤδυνάτο πολυπραγμονεῖν νὰ διακρίνῃ, ἐπὶ δὲν ἐκαλεῖτο μόνον νὰ ἐνισχύσῃ κυβερνήσιν καλῶς ὅπως ὀνόμαζε, ἀπολύτως ἂν ἐξετάσθῃ, σχετικῶς δὲ πρὸς τὸ παρελθὸν ἄριστα διοικήσαν, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποδείξῃ τοὺς ἐρμηνεῖς τῶν προθέσεων του περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ καταπατηθὲν ἐν τοῖς κυριωτάτοις, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ἀστοχοῦν πολιτεύματός του.

Ἐπὶ τῇ συγχύσει τῶν δύο τούτων διακριμένων πραγμάτων δὲν εὐθύνεται ὁ ἑλληνικὸς λαὸς οὐδὲ τὸ παρῶν, εὐκαίῃ δὲ θὰ εἴναι μόνον, ἂν ἡ κυβερνήσις ἡ ἐπιτηδεύουσα προτάξασα τὸ κύριον τῆς ἀγαθῆς αὐτῆς διοικητικῆς φήμης λησμονήσῃ τὰς αὐτοκρατικές τῆς καταγωγῆς τῆς παραδόσεως καὶ εὐήκου τείνῃ τὸ οὐδὲ καὶ εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ συνεδρίου καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ἀκουσθησόμενας γνώμας περὶ τοῦ μεταρρυθμιστέου πολιτεύματος, ὅπως τοῦτο ἀποδῇ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον γνήσιον ἀπαύγασμα οὐ μόνον τῶν θελήσεων τῶν ἐκπερασμένων, ἀλλὰ καὶ τῶν τάσεων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους τῶν ἐνστικτικῶν, περὶ ὧν τὴν σπουδὴν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀκαταλλήλους ἐξέλεξεν ὁ κ. Βενιζέλος τοὺς συνεργάτας του.

Διὰ τοῦτο καὶ φρόνιμον εἶναι νῦν, ὅτε τὰ πράγματα ἀπέβησαν ὡς ἤξισαν ἡ κυβερνήσις, νὰ λησμονηθῇ ἡ παιδική, ἵνα μὴ τὴν ἄλλο εἴπωμεν. ἄξιως, ὅτι ἡ κυβερνήσις ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἡ τοιαύτῃ διαρρυθμίσει τοῦ πολιτεύματος. Διότι ἀνὴρ εἰς οὐδὲ εἰς ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ, οὐ τὰ βάρος ἰσοσταθμίζει τὰς συμφορὰς ὁλόκληρου λαοῦ ἐκ διεστραμμένου, ἀστοχοῦ, παρὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ συντεταγμένου πολιτεύματος, ὑπερβαίνει δὲ τὰ ὅρια τοῦ ἀνθρώπινου βίου καὶ αὐτὴ ἡ πολιτικὴ εὐθύνη, ἀφ' οὗ ὅταν οἱ υἱοὶ ἢ οἱ ἔγγονοι ἡμῶν πάσχοντες τυγχόντες ἐξ ὀλεθρίου πολιτεύματος ἀναζητήσωσι τὸν ὑπεύθυνον, οὗτος θὰ εὐρίσκηται ὑπὸ τοῦ τάφου τὴν πλάκα.

Διότι ποῖαν δίκην λαμβάνει σήμερον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς παρὰ τῶν συντακτῶν τοῦ καταστάτου συντάγματος τοῦ 1864, ὅπερ ἐπὶ ἡμισυν αἰῶνα ἐπλήρωσε τὴν Ἑλλάδα ἀναρχίας καὶ ἀνομίας καὶ συνέντριψε τὰς καλλίστας τῶν δυνάμεων τῆς εἰς τὰς δικολαβικὰς ἐριδὰς περὶ τὴν κατὰληψιν τῆς ἐξουσίας;

Θὰ κατέψευδε τὴν περὶ τῆς εὐφύας του φήμην ὁ κ. Βενιζέλος, ἐν ἀριστοτελείῳ, ὡς ἐφάνη ἐν τῇ πρώτῃ του δημηγορίᾳ, ἐλθισμὸν τοῦ θαυμαστίου τοῦ Ἀριστοτέλους ὀρισμὸν περὶ νόμου, ὅτι εἶναι νόμος ἄνευ ὀρέξεως, καὶ ἐπὶ πρώτιστα πάντων ἐν τῇ διαρρυθμίσει τοῦ πολιτεύματος πρέπει νὰ ἀποκρουσθῇ ὡς ὀλεθριωτάτη πᾶσα σκέψις, ὅτι αὐτὸς θὰ διοικῇ ἡ πρέπει νὰ διοικῇ ἐπὶ μακρὸν τὴν χώραν, τούναντιον δὲ σύντροφος καὶ αἰεὶ παρούσα νὰ εἶναι ἡ σκέψις, ὅτι κυβερνᾷ, ἵνα πῆσῃ καὶ ἐπὶ ἀφροντῶς θὰ πῆσῃ.

Τούτου τοῦ πράγματος ἔχει ὁ νῦν κυβερνῶν τὴν Ἑλλάδα μεγάλην, μάλιστα δὲ καὶ πικράν πείσαν ἐν Κρήτῃ, ὅπου πλέον ἢ ἅπασι ὡς ὁ Κρόνος ἡναγκάσθη νὰ καταφάγῃ τὰ νομοθετήματά του.

Πᾶν περὶ τοῦτο σφάλμα θὰ ἔχῃ ἐπωδύνους τὰς ἀκολουθίας νῦν, ὅτε ἄριστα πράξας ὁ

λαὸς διὰ τοιούτων καταπληκτικῶν δυνάμεων ἐνίσχυσε τὴν κυβερνήσιν Βενιζέλου. Διότι τοιαύτη μᾶς χρειάζεται νῦν κυβερνήσις, κυβερνήσις ἰσχυρά, ὁρατήρια, καλῶς μελετώσα τὰ πράγματα, δεξιῶς μεταχειριζομένη αὐτά, περιεσκεμμένη ἐν οἷς πρέπει, τολμηρά, ἐν οἷς ἀναγκαῖα ἡ τόλμη καὶ ἡ μωρὸς ἡ ἀφιλόπατρις εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις θὰ ἡῤῃσχετο ἢ θὰ εἰργάζετο πρὸς ἀνατροπὴν κυβερνήσεως, ἥτις διαθέτει τὴν κολοσιανὴν δυνάμιν τῆς πανδήμου ἐμπιστοσύνης.

Ἡ δυνάμις αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἐλπίς, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος μοιραῖως ἐξωθούμενον καὶ πάλιν εἰς τὸ αἵματηρὸν στάδιον τῶν ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως ἀγώνων τοῦ θὰ ἀποσοθήσῃ τοὺς ἐπικρατούμενους μεγάλους κινδύνους. Διὰ τοῦτο νικητὰ καὶ ἡττημένοι — ἴσως μάλιστα περισσότερον οἱ νικητὰ ἢ οἱ ἡττημένοι — πρέπει νὰ τηρησώμεν ἀλώμενον τὴν εἰς χεῖρας τῆς κυβερνήσεως ἀποτεθεῖσαν σωτηριωδέστατην ταύτην δυνάμιν.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΡΟΙ

Ἡ ἐν Τουρκίᾳ κατάστασις.

Κατὰ τὴν δεκαπενθήμερον διακοπὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Ἀγῶνος» πόσα γεγονότα δὲν συνέβησαν ἐν τῇ γείτονι ἐπικρατείᾳ ἐπιδεινώνοντα τὴν ἐλευσιν τῆς ἡμετέρας κατὰστασιν τῆς. Ἡ πληθὺς αὐτῶν εἶναι τόση, ὥστε ἡ λεπτομερὴς αὐτῶν ἀναγραφὴ θὰ ἐξήντησε διπλάσιον τοῦ «Ἀγῶνος» χρόνον.

Ἀλλὰ τὰ κυριώτερα δὲν πρέπει νὰ ἀποσιωπησώμεν. Ἡ ὡς νευρόσπαστον τοῦ ἀπαίσιου κομμάτου δρώσα ἀθλία κυβερνήσις τοῦ Χακκὶ προέβλεπεν τὴν ἐν τῷ ἀρξαμένῳ ἀπὸ 1-3 Νοεμβρίου τῶν ἐργασιῶν του τουρκικοῦ κοινοβουλίου ἀγρίαν κοινοβουλευτικὴν ἐπίθεσιν ἔσπουσε νὰ ᾄδῃ ἀπὸ τῆς Μακεδονίας, μέρους τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Ἡπείρου τὸν φρικτὸν στρατιωτικὸν νόμον, οὗ ἡ ἐφαρμογὴ ἔσπειρε τὰς χώρας ταύτας μετὰ τὴν φρίκην τῆς τουρκικῆς ἀπασιθίας. Ἀνθρώποι ἀδωδοὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλάκας καὶ πολλοὶ ἀπέθονον πρὶν ἢ διασώθωνται ἐκ τῶν ἀπειρηγμένων κακώσεων.

Καθ' ἑκατοντάδας ἄλλοι ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἐξορίαν, ὅπως μὴδέποτε πλέον ἐπανίδωσι τὴν πατρίδα των, δεκάδες δὲ ὅλοι ἀπηγχονίσθησαν ἐν Ἀλβανίᾳ ἰδίᾳ. Ἐν αὐτῷ τῷ Μοναστηρίῳ κατὰ τὸ δευτέρον δεκαήμερον τοῦ Νοεμβρίου ἀπηγχονίσθησαν ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου, ὃν 5 Ἀλβανοὶ καὶ δύο Χριστιανοὶ καὶ τὰ σώματά των ἔμειναν ἀπηγορευμένα ἐπὶ δόλοκληρον σχεδὸν τὴν ἡμέραν, ἵνα ἐντυφώσωσιν οἱ κάτοικοι εἰς τὸ ἐποικοδομητικὸν θέαμα, ὅπερ παρέχει εἰς τὰς διαφόρους φυλὰς ἡ συνταγματικὴ αὐτοκρατορία. Ἀλλ' ἡ ἄρσις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου οὐκ ἐπὶ τὴν θέσιν τῶν ἀνυπὸν χριστιανῶν ἐβελτίωσε. οὐκ ἐπὶ τὴν κυβερνήσιν Χακκὶ ἀπλάσσε τῆς ἐπιθέσεως τῶν ἀντιπολιτευομένων ὁμάδων. Ἡ ἐπίθεσις δὲ αὕτη, καίπερ ἀοὺντακτος, ἤρχισεν ἀπὸ τῆς 20 Νοεμβρίου, πρῶτος δούσης τὸ σύνθημα τῆς Γερουσίας ἐν τῇ συζητήσει τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν σουλτανικὸν λόγον. Ἀλλ' ἐν τῇ βουλῇ ἰδίᾳ ἡ κυβερνήσις Χακκὶ ἀπεγνυμώθη παντὸς κύρους. Αἱ ἀναγνωσθεῖσαι ἐγγράφοι δηλώσεις περὶ τῆς πορείας τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τῆς βουλῆς διπλῶς μεγάλου τούτου Βεζύρου Χακκὶ παρῶν, ἐν αἷς ἐδικαιολογήθησαν μετ' ἰωνῆς ἀνασχυντίας ὅλα τὰ λαβόντα χρόνον ἐκτροπα ἀνεκνευάθησαν μέχρι κεραίας ὑπὸ βουλευτῶν Τούρκων, Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων.

Τυραννικὴν καὶ ἀνισυνταγματικὴν, καταστρέφουσαν τὴν ὁμόνοιαν τῶν κατοίκων, ἐξαγακτήσκει τὴν πολιτείαν τῆς κυβερνήσεως ὁ βουλευτὴς «Ριζᾶ Τεφφὴκ βέης. Καὶ ἀπερίθμησε τὰς ἐκδόσεις πρὸς τοὺς καὶ τὰς ἀπουσίας τῆς βουλῆς ταύτης κυβερνήσεως τῶν Χακκὶ. Τολατὶ καὶ Τζαζήτ μίαν πρὸς μίαν, τὴν ἀντιμωκτικὴν διὰ τὸ σύνταγμα πρᾶξιν τῆς συλλήψεως τοῦ βουλευτοῦ «Ριζᾶ Νούρ, τὴν ἀγρίαν καταδίωξιν τῶν δημοκρατικῶν, τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ φρικαλεότητας, τὸν φόνον τοῦ δημοσιογράφου Σαμὴμ, τὴν σπαρέσιν ἐν τῷ κράτει δουποσίαν καὶ ἀναρχίαν, τὴν εἰς Περούσιαν ἐπέμβασιν, τὴν ἀποτυχίαν τῶν δανείων, τὴν καταπάτησιν τῶν δικαιῶν τῶν ἐθνικοτήτων: α' Ὁρελίετε. ἐπεῖπεν, νὰ δώσῃτε τὰ δίκαια ταῦτα, διότι θὰ σὰς ἀναγκάσωσι νὰ τὰ δώσῃτε ἀκούσιως».

Δριμύτερος ἐν ἐπιθετῇ ὁ ἡμέτερος βουλευτὴς κ. Κοσμίδης, ὅστις διεξεργάσθη τὴν ἀνοφελὴ ἐν Ἀλβανίᾳ αἵματοχυσίαν, τοὺς δαρμοὺς καὶ τὰς κακώσεις καὶ τοὺς ἐκ τούτων θανάτους τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐκάκισε τὴν κυβερνήσιν ἐπὶ τῷ δι' οὐδ' ἑμ-
λέτησε καὶ τὸ ὑπόμνημα τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν. Τὸν κ. Κοσμίδην μαστιγοῦντα διὰ τῶν λόγων του τὸν Μ. Βεζύρον διέκοπεν οὗτος συχνὰ συστρεφόμενος ὡς τίγρις ἐν κλωβῷ. Ἐφθασε δὲ εἰς τοσοῦτον παραλογισμὸν ἡ ὁργὴ του, ὥστε διε τὸ κ. Κοσμίδης ἐκάκισε τὴν Κυβερνήσιν διὰ τὸν θάνατον τοῦ Κορανίδου ἐκπνεύσαντος ἐν αὐτῷ τῷ ἀστυνομικῷ σταθμῷ ἐκ τῶν κακώσεων ἀνεφώνησεν: Εἶναι συκοφαντῆς· ὁ ἀποθανὼν δὲν ἦτο Χριστιανὸς ἀλλὰ ὁσμανὴς, ἀλλ' Ἑλλήν ὑπὸ τοῦ ὀνόματος!

Ἀρὰ γε χρειάζεται πανηγυρικῶς ὁμολογία, δι' οἱ Τούρκοι καὶ αὐτοὶ οἱ τῶν ἀνωτάτων τάσεων καὶ αὐτὸς ὁ πρῶτος νομιζόμενος πολίτης τῆς συνταγματικῆς Τουρκίας, εἶναι ἀνεπίδεκτος πάσης ἡμετέρας. Διὰν ἀνακρούσιν οὐκ ἐπιτρέπεται νὰ φρονεῖνται δειρόμενοι ἐν τοῖς ἀστυνομικοῖς σταθμοῖς ξένοι δῆπκοι;

Ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ Βουλγαρὸς βουλευτὴς Σκοπίων κ. Παύλουφ κρατῶν ἀνὰ χεῖρας ὀγκώδη κατάλογον, ἐν ᾧ ἀπεριθύμεντο τὰ διαπραχθέντα ἀδικήματα κατὰ τοῦ βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ, δαρμοὶ, ἀλλὰ κακώσεις, φυλακίσεις, θάνατοι ἀδωδών.

Μετὰ τούτων ἔλαβον πλείοσι ἄλλοι τὸν λόγον, μετ' οὗς ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ ἀπαράδεκτος εἰς ἄλλους, ὁ ἡρωϊκὸς κηρύξ καὶ συνήγορος τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων βουλευτὴς Σεβέρ κ. Μπονιάς.

Ὁ λόγος του, αἱ σαφεῖς καταγγελίαι του, τὰ ἐπικριζόμενα ἐγκλήματα καὶ αἱ πεπιστωμέναι παρανομίαι τῆς κυβερνήσεως Χακκὶ, ἀφῆρσαν ἀπὸ τῆς συμμορίας, ἥτις λέγεται τουρκικὴ κυβερνήσις, πᾶν ἔργον αἰδοῦς καὶ πάντα κόκκον συνέσεως, ὥστε ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν Τολατὶ βέης ἐγερθεὶς ἐκ τῆς θέσεώς του ὤρμησεν ἐπὶ τὸ βῆμα, ἵνα κακοποιήσῃ τὸν Ἑλλήνα ὀλίγον ἐκτομιζῶν ὕδρες, ὧν ἡ ὕδρις «κερατὰ» ὑπῆρξεν ἡ ἐλαφροτέρα!

Ὅσον δυνεῖς διὰ τὴν ὑπαρὰν ταύτην φυλὴν καὶ ὅσον αἰσχος διὰ τὴν Ἑυρώπην, ἥτις δι' ἀνῆλθεν συμμέρονα συγκρατεῖ τὸ ἀπαίσιον τοῦτο γένος κυριαρχοῦν τῆς Ἀνατολῆς!

Μεταξὺ δὲ τῶν ἀγορευτῶν διέπρεπε κατὰ τὴν ἐν τῇ «ἰλλοί» Ἐπιθεωρήσει ὁμολογία αὐτοῦ τοῦ κ. Μπονιάς ὁ βουλευτὴς Δουφτὴ Φικρὴ βέης.

Ἀλλὰ μᾶλλον ἡ λογικὴ, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ δικαιοσύνη διὰ τῶν ἡττημένων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἡγωνίσθη κατὰ τῆς ἀνασχυντίας, τῆς ἀπανθρωπίας καὶ τῆς βδελυρίας τῶν περὶ τὸ κομμάτιον. Τὸ παραρθεῖν. Σάββατον ἡ συζήτης ἐληξε διὰ ψηφοφορίας ἐκφραζομένης ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν κυβερνήσιν Χακκὶ· οὐκ ἦτον ἐντελὲς ἀλόγητος δὲν ἔμεινεν ἡ ἐναγὴς κυβερνήσις. Ἐπηρεάζει δὲ τὴν θέσιν τῆς ἡμετέρας ἐπιτεινομένη χειροτέρευσις τῶν πραγμάτων.

Διότι ἀπὸ Χωρὰν ἡ παρὰ πάσας τὰς ἐπιθέσεις τοῦ ὑπὸ τὸν Σαμὴ παρὰν στρατοῦ ἀκατάδεκτος μέναισα ἐπανάστασις τῶν Δροῦσων ἐκτείνεται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τῆς Συρίας ἀνὰ μέσον τῶν διαφόρων φυλῶν τῶν Βεδωνίων. Ἐπιθέσεις ἀγγέλλονται κατὰ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Χατζιάζης, σφαγαὶ ὁλόκληροι ἀποσπαρμάτων τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ μάχαι συστηματικά. Ἐν μὲν τούτων ὁ τουρκικὸς στρατὸς κατεριπώθη κυριολεκτικῶς ἀπολέσας καὶ δέκα ἐξ ητλησέλα.

Ἀλλ' ἐν Ὑεμένῃ ἡ κατάστασις εἶναι καλλίτερα. Ὁ φύλαρχος Ἰδρίς ἐκέρυξε νέαν ἐπανάστασιν καὶ ὁ ἱμάης τῆς Μέκκας δεικνύει φανερά σημεῖα ἀποστάσεως τοῦ ζυγοῦ τοῦ τουρκικοῦ χαλιφάτου. Οἱ Κορδοὶ ὀργισμένοι ἐν τοῖς ἀρμενοπεριοικτοῖς συνορίοις καὶ τὰ βόρεια τῆς Ἀλβανίας ἀναταράσσονται καὶ πάλιν εἰς νέαν κατὰ τὸ ἑαρ ἐπανάστασιν. Καθημερινὰ συγκρούσεις ἀναγγέλλονται ἐπὶ τοῖς τουρκομουροδουαντικοῖς συνορίοις καὶ ἀπαναχρῶν τῆς ἐπικαταράτου αὐτοκρατορίας τὸ αἷμα χύνεται ἀφθονον.

Εἰς ἐπίμετρον προσετέθη καὶ ἡ χολέρα, ἥτις λυμαίνεται ἤδη ὅχι μόνον τὴν Ὀρζάνην, ἀλλὰ καὶ τὴν Μακεδονίαν, ὅπου ἐνέακηνεν εἰς τὰς διαφόρους φρονεῖς ἐπεκταθεῖσα μέχρι Μοναστηρίου καὶ μέχρι Κορυτσᾶς καὶ θέτουσα εἰς κίνδυνον καὶ αὐτὸ τὸ ἡμέτερον βασίλειον.

Συνελόντι εἰπὴν ἡ Τουρκία παρουσιάζει τὴν ἐλπίδα Ἐριννός, ἣν ἤρχισαν νὰ πλητύνωσι οἱ περὶ τὴν κόμην τῆς περιπελεκόμενοι ὄφεις καὶ ἥτις πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ κινδύνου ἀπὸ τῶν ὤψεων πληττεται τυφλῶς πάντα διαδάντην, ὥς διου καταπῆρ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ εἰς τὰς φλέβας τῆς ἐνπνεύσεως δηλητηρίου τῆς παρανομίας, τῆς ἀπανθρωπίας καὶ τῆς βαρβαρότητος παρὰ πάντα τὰ τεχνικά ἀναστηλωματὰ τῆς ἀνηθικῆς διπλωματίας τῆς Εὐρώπης.

Ἡ νέα πρὸς τὴν ἑρμηνείαν δικαιοσύνης τῶν Προστατῶν.

Ἀληθὲς δὲ ἀναστήλωμα τοῦ κατὰρρέοντος

κράτους τῶν ὁσμανίδων καὶ ἡθικὴ αὐτοῦ ἐνίσχυσις εἰς τὸ νὰ διασώσῃ τὴν ἱστορικὴν κακουργίαν τοῦ εἶναι ἡ τὴν προπαρθεῖσαν Δευτέραν ὑπὸ τῶν γενοσάων Προστατῶν Δυνάμεων εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κρητικῆς κυβερνήσεως ἐπιδοθεῖσα διακοίνωσις αὐτῶν. Τὴν διακοίνωσιν ταύτην προεκάλεσε νέα διαμαρτυρία τῆς Πύλης ἐπὶ τῇ ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ὁρκωμοσίᾳ τῆς μεταρρυθμισθεῖσης κρητικῆς κυβερνήσεως καὶ τῇ ἐπαναλήψει τοῦ περὶ ἐνώσεως ψηφισματος.

«Τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῆς Κρήτης ἦσαν καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ εἶναι ἀνεγνώρισμα ὑπὸ τῶν Προστατῶν Δυνάμεων. Συνεπῶς οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει ὅπως ἡ Πύλη ἀποδίδῃ σημασίαν εἰς τὰ συμβάντα ἐν τῇ Κρητικῇ Συνελεύσει, ἥτις εἰς διαφόρους περιστάσεις προέβη εἰς τὰς αὐτὰς διαδηλώσεις ὑπὲρ τῆς προσορητήσεως τῆς νήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

«Αἱ διαδηλώσεις αὐταὶ οὐδεμίαν ἐξασκοῦσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν γενοσάων Δυνάμεων, ὅπως διατηρήσωσι τὰ κυριαρχικὰ τῆς Τουρκίας δικαιώματα.

«Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μέλλουσαν διοίκησιν τῆς νήσου, αἱ τέσσαρες Δυνάμεις ἀπεφάσισαν νὰ ἐξετάσωσι τὸ ζήτημα εὐθὺς ὡς εὐνοϊκὴ περιστάσις παρουσασθῇ».

Ἀλγεριν, ὡς εἰκός, κατὰπληξιν ἐνεποίησεν ἐν ἐν Κρήτῃ ἡ διακοίνωσις αὕτη ἐπανελημμένως δὲ τὰ χριστιανικὰ μέλη τῆς κρητικῆς συνελεύσεως συνελθόντα κατ' ἰδίαν συνεσκέφθησαν περὶ τοῦ πρακτικοῦ.

Τὴν διακοίνωσιν ταύτην ἐξηγεῖ ὁ φόδος τῆς τριπλῆς Συνεννοήσεως πρὸς τὴν ἀδελφείαν καὶ τὴν ἰσαμότητα τὴν προκλητικὴν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Συνδέσμου.

Ζωηρὰ ἐκδήλωσις φιλίας τῆς Γερμανίας πρὸς τὴν Τουρκίαν.

Ἡ προκλητικὴ αὕτη σίσις τῆς Γερμανίας πιστῶς ἀπεκρίσθη ἐν τῇ γερμανικῇ βουλῇ ὑπὸ τῶν λόγων τοῦ Γερμανοῦ ἀρχικαγκελλάρου Βέτμαν Χολβέρ, ὅστις εἶπε· λαδὼν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἐν Παρισίοις ἀποτυγχόντος τουρκικοῦ δανείου:

«Ὅταν αἱ ἐν Παρισίοις διαπραγματεύσεις — εἶπεν ὁ καγκελλάριος — τὰς ὁποίας ἡ Γερμανία παρηκολούθησε μετ' εὐμενοῦς οὐδετερότητος, ἀπέτυχον, ἐξ αἰτίας τῶν πολιτικῆς φύσεως δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας συνήντησαν, ἡ Τουρκία ἐστράφη πρὸς τὴν Βιέννην καὶ τὸ Βερολίον.

Καὶ τότε ἀπεριτίθη μέγα χρηματικὸν συνδικάτον ἐκ Τραπεζῶν Γερμανικῶν, Αὐστριακῶν καὶ Οὐγγρικῶν. παρὰ τοῦ ὁποίου ἡ Τουρκία ἐπέτυχε προκαταβολὴν 5 1/2 εκατομμυρίων ἡρῶν Τουρκικῶν, ἀμέσως καταβληθέντων, καὶ συνυπολόγησε δάνειον δι' ἀργότερον διὰ τὸ ποσὸν τῶν 11 εκατομμυρίων ἡρῶν.

«Ἡ Γερμανία, διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ δανείου τούτου φρονεῖ, διὰ παρέσχε μεγάλας υπηρεσίας εἰς τὴν Τουρκίαν ἀφ' ἐνός, ἔχουσιν ἀπόλυτον ἀνάγκην χρημάτων δι' ἐπιεικέσας ἀνάγκας τῆς, ταυτοχρόνως ὅμως παρέσχον υπηρεσίαν καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν, ἐσιζομένην ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ καθεστώτος.

«Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀπατεῖ πρὸς πάντας ἰσχυρὰν Τουρκίαν, ὅπως διατηρήσῃ τὴν τάξιν εἰς τὸ εσωτερικόν καὶ ὅπως ἐπιβλῇ τὸν σεσάμὸν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Μέχρι τοῦδε ἡ Τουρκικὴ Κυβερνήσις ἐπέδωκε τοῦτο μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ ἀρετῆς ἐπιτυχίας. Ὡς ἐκ τούτου ἐκρίθη ὁρθὸν καὶ δίκαιον, δι' οἰκονομικὸν ἀλλὰ καὶ πολιτικὸν λόγον, ὅπως ὑποστηρίξωμεν τὴν Τουρκικὴν Κυβερνήσιν διὰ νὰ κατανικήσῃ τὰς δυσχερείας, τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς καταστάσεως, καὶ νὰ τῇ παρασχεθῇ ἡ δύναμις ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τῆς παγίως σέως τῆς.»

Ἡ ὑποκρίσις καὶ τὸ ψεῦδος προσπαθοῦσιν ἐν τῇ περικοπῇ ταύτῃ τοῦ λόγου τοῦ Γερμανοῦ ἀρχικαγκελλάρου μετὰ τὴν ἀνῆλθον ἀπλήθειαν καὶ τὴν ἀνεξάντητον δρεῖν τῆς ἀσφαλῆς τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας.

Ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι ἀπατῶσι τοὺς μαρῶδες Τούρκους νομιζόντας, ὅτι τὰ φιλοφρον

Τὰ κερδθέντα ποσὰ τῶν 16 ἡμερῶν, ὥς καὶ τὰ τῶν 1251, πληροῦνται τῇ 30 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. εἰς τραπεζικά γραμμάτια ἐπὶ προσαγωγῇ τῶν οἰκείων τίτλων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πλὴν τοῦ ψηφίσματος τῆς συνελεύσεως, περὶ ἐπέδωκε τὴν Δευτέραν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς τοὺς ἐν Χανίοις Προξένους ὡς διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς ἀπὸ 29 Νοεμβρίου δικονομικῆς τῶν Προστατῶν, καὶ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐτοιμάζει ἐντονωτέραν ἐπὶ κατὰ τοῦ πράγματος διαμαρτυρίαν. Ἡ ἔξαρσις ἐν Κρήτῃ ἐπιτείνεται καὶ ὁ λαὸς ἀπαιτεῖ γενικὰ καὶ τελικὰ ἀποφάσεις. Δὲν θεωρεῖται ἀπὸ τὴν πλείον τῆς κοινῆς γνώμης θὰ σχηματισθῇ νῦν μικρὴ ἢ ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων κυβερνήσις, ὅπως ἀντιμετώπιση τὰς δυσχερείας.

Ἐν Τουρκίᾳ, ὡς εἰκόσ, ὑπὸ τοῦ ἐγγυητοῦ τύπου ψάλλονται παῖνες ἐπὶ τῇ διπλωματικῇ ταύτῃ νίκῃ, ἥτις κατὰ πάσας τὰς ἐνδείξεις ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Γερμανίας, εἰς ἣν προκειμένου νὰ μὴ δοθῇ ἡ Κρήτη εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐδιάθετος ἐνδὲξ καὶ ἡ ἀθεοπαύτως γλιωμένη τῆς Σούδας Ἀγγλία. Ἀφ' οὗ δὲ συνέπεσον ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἱ κορυφαῖοι τῶν δύο διπλωματικῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης, οἱ ἄλλοι ἐσθάρησαν ὀπισθεν αὐτῶν ἄσυνου καὶ ἄκοντες.

Νῦν ὁ βερολίνεος τύπος χύνει κροκοδείλεια δάκρυα ἐπὶ τῇ ἐκτραχύνσει τῶν ἐν Κρήτῃ πραγμάτων καὶ προοικονογεῖ μεγάλα κακά.

Οἱ δὲ ἡλίθιοι Τούρκοι χάρουσι νομίζοντες, διὰ μὴ λάθῃ ἡ Ἑλλάς τὴν Κρήτην, εἰς αὐτοὺς θὰ δοθῇ καὶ πάλιν ἡ νῆσος! Χαιρεῖται ἐπὶ τῇ ἀρνητικῇ τῶν νίκῃ, ἐν ᾧ ὁμηρεῖται ἡ τὰ ἄκρα τῆς αὐτοκρατορίας περιθρόνουσα πρὸς προσεγγίζει πρὸς τὸ κέντρον ἀπειλοῦσα νὰ κατακλύσῃ τὸ οὐρανοῦ τῶν Ὀσμανιδῶν οἰκοδόμημα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μικρασιατικὸν Ἡμερολόγιον

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐν Σάμῳ ὁ πέμπτος τόμος τοῦ Ἡμερολογίου τούτου τοῦ ἐκδομένου ὑπὸ τῆς γνωστῆς λογίας δεσποινίδος Ἑλένης Σ. Σβορώνου, περιέχων διηγήματα τῶν καλλιτέρων Ἑλλήνων διηγηματογράφων, ποιημάτων, εὐθυμογραφημάτων, ιστορικῶν, λογογραφικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν μελετῶν καὶ κοσμοπονητικῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδόσεων τῶν καλλιτέρων Ἑλλήνων, Ἑλλήνων καὶ ξένων ἀκριβοῦς ζωγράφων.

Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς φιλοαναγνώστας τὴν ἀποκρίναι τοῦ καλοῦ τούτου ἡμερολογίου, τοῦ ὁποῦν ἡ τιμὴ ὀρίσθῃ εἰς δραχμὰς τέσσαρας.

Παναθήναια

Εἰκονογραφημένον περιοδικόν. Ἐξεδόθη τὸ 244 τεύχος, τῆς 30 Νοεμβρίου. Περιεχόμενα: Παύλου Νισβανά, Δέον Τολστόϊ 1828-1910.

ἄξιους πάσης τιμῆς ἐπιστήμονας αὐτοῦ! Πόσον ζωηρὰ ἐπιστημονικὴ κίνησις ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι μαρτυροῦσι τὰ ποικίλα ἐπιστημονικὰ σωματεῖα ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ὁποίων ἵσταται ἡ περίφημος «Ἀρχαῖο-λογικὴ Ἑταιρεία».

Διεξήλθον τὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδεύσεως ἐπιτελεστικῆς λεπτομερεστέρων πρὸς διότι παρ' ἡμῖν ὀλίγα γνωρίζομεν περὶ αὐτῆς. Καὶ ὅμως ἀκριβὲς ἡ ἐκπαίδεσις παρέχει τὸ ἀσφαλέστερον μέτρον τοῦ ἐπιπέδου τοῦ πολιτισμοῦ, ἐφ' οὗ ἔθνος τι εὐρίσκειται. Ἐν τῇ ἀμφοτέρωτῃ ἀδελφῇ ὑπ' ὅψει τῇ Ἑλλάδι ὡς πρὸς τοῦτο ἐπάρχει καὶ κατὰ τὴν ἀποκρίναι τὸν θαυμασμόν του.

Παρὰ τὸ σχολεῖον ἵσταται δευτέρω ἐκπαιδευτικὴ δύναμις τοῦ ἔθνους, ἡ ἐκκλησία. Ἰδίως ἀφ' ἧς τὸ κήρυγμα ἐν τῇ ἐλληνικῇ χώρᾳ ἔλαβε μεγαλειότητα ἐπίδοσιν, ἡ ἐπὶ τῆς διαπαιδαγωγικῆς τοῦ λαοῦ ἐπίδρασις αὐτῆς κατέστη ἐπὶ μάλλον καὶ μάλλον ἐξυμνοτέρα. Ὁ ἐλληνικὸς κληρὸς ἀνεπτυχθὲν σημαντικῶς κατὰ τὰ τελευταῖα 100 ἔτη. Ὡς γνωστόν, ὑπὸ τὸν ξενικὸν ζυγὸν ἦτο ἀμύθη καὶ ἀμόρφωτος. Ἀνδρὲς ὡς ὁ Εὐγένιος Βούλγαρης καὶ ὁ Νικηφόρος Θεοτόκης ὑπῆρξαν μοναδικαὶ ἐξαιρέσεις ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως ὅμως τοῦ ἐλληνικοῦ Βασιλείου ἡ μόρφωσις τοῦ κληρικοῦ ἀνέλαβε πάλιν ταχέως καὶ ἐξήλθῃ εἰς ἀξίαν λόγου περιωπῆν. Εἰς τοῦτο ἐξέδωκε συνέτεινε καὶ ἡ ἀνω μνημονευθεῖσα τῇ 1844 ἰδρυθεῖσα ἐν Ἀθῆναις ἱερατικὴ Σχολὴ (ἡ Ριζάρειος καλουμένη) ἀρίστα ὀργανωμένον ἱδρυμα, ἐν ᾧ νέοι ἀποφοιτήσαντες τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ ἐπιθυμοῦντες τὸν ἐκπαιδευτικὸν τὸ ἱερατικὸν σχῆμα διδάσκονται τὴν θεολογίαν, τὴν ἐλληνικὴν καὶ τὴν λατινικὴν, τὰ μαθηματικά, τὴν φιλοσοφίαν, τὴν ἐβραϊκὴν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν. Ἡ φοίτησις εἶναι κανονισμένη πενταετής.

Τῆς ἀνωτέρας ἐπιστημονικῆς μορφώσεως ἐπιλαμβάνεται ἡ θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν. Μέγα μέρος τῶν Ἑλλήνων ἱερέων ἔχουσι πρὸς τοῦτοις σπουδάζει εἰς γερμανικὰ Πανεπιστήμια. Οὕτω σήμερον ὁ ἀνώτερος ἱερατικὸς κληρὸς σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐξαιρητικῶν μορφωμένων ἀνδρῶν.

Ὅπως ὅλοι οἱ διδάσκαλοι τῆς ἀνωτέρας καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως, οἵτινες ἐτελειώθησαν τὰς σπουδὰς τῶν εἰς γερμανικὰ Πανεπιστήμια, οὕτω καὶ οἱ προέχοντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς ἀνήκοντες εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, δεκνύουσι μεγάλῃν προτίμησιν.

Δέοντος Τολστόϊ Ἐντυπώσεις τοῦ Κοιμητικοῦ πόλεμου. Μαρίνου Σιγούρου. Ἡ ζωὴ τῶν πεδινῶν, ποίημα. Π. Καστριώτης, ἐφόρον τοῦ ἐθνικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. Ἡ ἐν Ἀθῆναις ἀγορὰ ζωομαζῶν χροῦν καὶ ἡ πηρὴ Κλεφτοῦρα. Δημοσθένους Ν. Βουτρεῖ, τὸ ἐρμῆοπιτο, διήγημα. Α. Χ. Μπούτουρα, Ἡ θεοὶ τοῦ γλωσσικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἡμῶν ζητημάτων. Στεφάνου Λαφνῆ, Μάννα, ποίημα. Ἐμερσον, Κίκλοι, μεταφραστὴς Θ. Χ. Φλωρεῆς, τέλος. Ν. Γ. Δόκαρη, Κωνσταντίνος Σαγιάρ, Ἡ ζωὴ τοῦ Δεκαπενθήμερου, διάφοροι καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες καὶ ἐπιγραφὴ. Γεωγραφία.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς ὅσους μὲ ἐτίμησαν κατὰ τὰς προσφάτους ἐκλογὰς διὰ τῆς λευκῆς τῶν ψήφου ἐκφράζω τὰς ἐγκαρδίους μου εὐχαριστίας καὶ τὰ εὐκρινέστατα συγχαρητήρια. Εὐχαριστῶ αὐτοὺς, διότι διὰ τοῦ δείγματος τούτου τῆς ἐκτιμῆσεως καὶ ἐμπιστοσύνης τῶν πολιτικῶν τάτην μοι παρέσχον τὴν ἐνθάρρυνσιν εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθῇσιν ἀγωνιζόμενος τὸν καλὸν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀγῶνα συγκαίρως αὐτοῦς, διότι ὡς ἐλεύθερος ἀλλήθως ἄνδρες συνηγωνίσθησαν διὰ τῆς ὑπὲρ ἐμοῦ ἀποφασέως τῶν μὲ ἀνθρώπων μῆτε πλοῦτον, μῆτε πολιτικὴν δύναμιν κεκτημένον, ἀλλ' ὡς μόνον ἐφόδια φέροντα πολυτελεῖς ὑπὲρ τοῦ κοινῶν συμφέροντος μόχθους καὶ εὐκρινεῖς προθέσεις νὰ ἐργασθῇ ὅσα αὐτῷ δύναμις ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ συμφέροντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1910.

Γ. Λαμπριδης.

Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΧΕΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΡΧΙΚΟΝ 6,000,000 ΔΡΑΧ. ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ 1,500,000

ΕΣΥΣΤΗΘΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΑΛΛΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Λαϊκὴ

διὰ τὴν ἐξαπλοῦσιν εἰς τὸν λαὸν τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως, δέχεται εἰς τὸ Ταμιευτήριόν της καταθέσεις ἀπὸ μίαν δραχμὴν ἕως πέντε χιλιάδας δραχμ. καὶ δίδει τόκον 4 1/4 % τὰ 90. Διὰ τὰς καταθέσεις εἰς χρυσὸν 3 1/2 % τὰ 90. Κάθε καταθέτης εἰμπορεῖ νὰ πάρῃ ὅπῃ τὰ χρήματά του, ὅποτε θέλῃ, εἴτε ὅλα, εἴτε μέρος.

πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ βαρέως φέρουσι, διὰ παρ' ἡμῖν τόσον ὀλίγη εὐνοία ἐπιδεικνύεται πρὸς τὴν πατριδα αὐτῶν καὶ τόσον ἀτελεῖς ἀντίληψις τῶν κατ' αὐτοὺς ὑπάρχει. Εἰς ἧττον εὐχάριστον σημείον εὐρίσκονται τὰ τῶν Ἑλλήνων μοναχῶν. Τῇ 1900 ὑπῆρχον ἐν τῷ Βασιλείῳ 170 ἀνδρῶν καὶ μοναχῶν μετὰ 1322 μοναχῶν. Ὁ ἐξωτερικὸς αὐτῶν βίος πληροῦται ψυχμῶν καὶ νηστείας. Οὐδεμίαν σκέψιν ἡ ἐνδιαφέρων ὑπάρχει παρ' αὐτοῖς πρὸς κοινωφελῆς τι ἔργον, ὡς τόσον θαυμαστικῶς ὑπὸ τῶν πλείστων καθολικῶν ταγμάτων γίνεται. Καὶ ὅμως πόσας εὐλογίας θὰ ἤδυναντο νὰ συναξάσιν! Πόσα ὀφέλιμα νὰ πράττουν, ἐὰν ἤθελον νὰ συντρέξουν τὸ κράτος καὶ τοὺς ἰδιωτικούς εὐεργέτας εἰς τὴν ἰσχυρίαν τὸν κοινωνικὸν ἀνταγώνιστον!

Οἱ τελευταῖοι ἀλλήθως πράττουν πᾶν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτῶν. Ἀς ρίψωμεν τὸ βλέμμα ἐπὶ τῆς περιβάλλουσας τῶν πτωχῶν καὶ ἀσθενῶν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι. Αἱ κυριώτεραι πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἔχουν πᾶσι σχεδὸν τὰ εὐεργετικὰ τὰ καθιδρύματα. Εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις, ἐνθα τὰ μέσα πενιχρότερα, εἶναι φυσικὰ καὶ μετριώτερα, οὐχ ἧττον πάντοτε λίαν ἀξιοσημειώτα. Εἰς τὴν πρωτεύουσάν ὅμως εἶναι μεγαλοπρεπὴ ἱδρύματα καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μάλιστα ὑποδειγματικῶς ὀργανωμένα. Μεταξὺ τῶν ἀρίστων εἶναι τὰ δύο ὀργανοτροφικὰ, θηλέων καὶ ἀρρένων. Εἰς ἀμφοτέρω μορφῶνται καθιστάμενοι ἱκανοὶ καὶ χρήσιμοι ἄνθρωποι. Ἐνθ' αὐτὰ κοράσια καταρτίζονται ὡς παιδονόμοι καὶ παιδαγωγοί, οἱ ἄρρενες ἐκμαθάνουσι διάφορα βιοτεχνικὰ ἐπαγγέλματα—λίαν σοφὴ πρόνοια εἰς τὴν ὑπόχρυσαν ἑλλείψει βιοτεχνῶν ἐν Ἑλλάδι. Περιττὸν αἰ Ἀθῆναι κατέχουν πολλὰ νοσοκομεία ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὰς νεωτέρας ἀπαιτήσεις. Ὁ γνωστὸς ὀφθαλμολόγος καθηγητὴς ἐν Βερολίῳ Hirschberg—βεβαίως ἀρμόδιος καὶ κριτής—κρίνει ταῦτα λίαν εὐμενῶς εἰς τὰ ὅρατα αὐτοῦ «Ταξείδια ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα». Πόλλὰ καλὰ καὶ ὀρατὰ—γράφει οὕτως—ὑπῆρχον ἤδη ὅταν διὰ πρῶτην φορὴν (1886) ἐπάτησα τὸ ἔδαφος τῶν νέων Ἀθηνῶν. Καλὰ ἦσαν τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα, νοσοκομεία καὶ ὀργανοτροφεία! Φυσικὰ ἡ διευθύνσις μεγάλων νοσοκομείων ἀπαιτεῖ μέγαν ἀριθμὸν ἡσυχαιῶν δυνάμεων. Ὅτι τοιαῦτα δὲν λείπουν ἐν Ἑλλάδι, βεβαίως ὁ αὐτὸς ἀξιόπιστος μάρτυς, ὃν ἀνωτέρω ἀναφέρομεν. Κατὰ τὰς βεβαιώσεις του τὸ ἐλλειπτικὸν Βασίλειον ἠρίθμει ἤδη τῇ 1886

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΛΙΜΙΤΕΔ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839

Κεφάλαιον ἐγκεκριμένον £. 600.000
Κεφάλαιον καταβεβλημένον £. 315.510

ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ — ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κερκύρῃ, Κεφαλληνίᾳ, Ζακύνθῳ, Πάτραις, Ναυπλίῳ, Πειραιεὶ καὶ Τριπόλει.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Οἱ τόκοι τῶν καταθέσεων ὁρίσθησαν ἀπὸ τῆς 1α νοεμβρίου 1910 ὡς κάτωθι:

1) εἰς ΔΡΑΧΜΑΣ

3 % διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς α' ζήτησιν μέχρι Δραχμῶν 100,000.
1/2 % διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς α' ζήτησιν διὰ τὰ πέραν τῶν Δραχμ. 100,000 ποσά.
3 1/2 % ἐτησίως διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 6 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν.
4 % ἐτησίως διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 2 μέχρι 4 ἐτῶν.
4 1/2 % ἐτησίως διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 4 ἐτῶν καὶ ἐπὶκεῖνα.
2) εἰς CHEQUES ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.
3 % διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς α' ζήτησιν ἂν νεν ὀρίον ποσῶν.
3 1/4 % διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 6 μηνῶν.
3 1/2 % » » » 1 ἐτος.
4 % » » » 2 ἐτῶν καὶ ἐπὶκεῖνα.

Διὰ τὰ ἐν Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ ὑποκαταστήματα ὁ τόκος τῶν καταθέσεων εἰς πρῶτην ζήτησιν εἶναι ὁ ἐξής:

1 1/2 % διὰ τὰς εἰς δραχμὰς καταθέσεις.
2 % » » » χρυσῶν »

Αἱ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς ὁ εἶδος ἐγένετο ἡ κατάθεσις, παντὸς δικαιώματος χαρτοσήμου ἐπιβαρύνοντος τὸν καταθέτην.

HIGH CLASS FAMILY GROCER

&

PROVISION MERCHANT
N. C. VOYATZIDES

RUE PORTE ROSETTE N° 70.

ALEXANDRIE—Égypte.

πλέον ἢ ἐπαρκεῖς καλῶς μορφωμένους ἰατροὺς, οἵτινες εἶχον σπουδάζει ἐν Ἀθῆναις εἰς συμπληρώσει τὰς σπουδὰς τῶν ἄλλων μὲν ἐν Γαλλίᾳ ἄλλοι δὲ ἐν Γερμανίᾳ. Ἀξίον μνηεῖς τέλος εἶναι τὸ κατὰ τὸ 1865 περίπτωτον ἰδρυθῆν ἐν Ἀθῆναις Πτωχοκομεῖον. Ἐνθ' εἰς ἄλλους μεμελεμένους λαοὺς οἱ ἐπαιταὶ ἐξωθούνται εἰς τὰς ὁδοὺς, μέγα μέρος τῶν πτωχῶν ἐν Ἀθῆναις εὐρίσκει φιλόστοργον ἄστυ καὶ περιποίησιν εἰς ὥρατον εὐρὺ ἱδρυμα μὲ εὐχάριστα δωμάτια. Συνέπεια τούτου εἶναι ὅτι ἡ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπαιτῆς ἔχει σχεδὸν τελειῶς ἐκλείψει ἐν τῇ ἐλληνικῇ πρωτεύουσῃ. Ὡς μὰς ἀνακοινῶνται ἐξ ἀσθεντικῆς πηγῆς, καὶ οἱ αἱ μὲν αἰσθητικὰ ἐπαρχιακά πόλεις ἔχουσιν ὅμοια ἄστυ διὰ τῶν πτωχῶν.

Ἀκόμη καὶ σήμερον παρ' ἡμῖν ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι ἡ ἀσφάλεια ἐν Ἑλλάδι διατελεῖ ὑπὸ κακίστου ὅρου καὶ ἡ γνώμη αὕτη οὐκ ὀλίγον ἐπηρεάζει τὴν γενικὴν κρίσιν περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους. Τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀρκετὰ σοβαρὸν καὶ ἀξίον τούλαχιστον ν' ἀφιερώσωμεν εἰς αὐτὸ ὀλίγα λέξεις. Ἀναγκαῖα σχεδὸν συνέπεια τῆς αὐθιγροῦς τουρκικῆς τυραννίας ὑπῆρξεν ἡ ἐμφάνισις τῶν Κλεφτῶν. Εἰς πολλοὺς Ἑλλήνας ἡ τουρκικὴ δουλεία ἐφαίνετο ἀφόρητος. Δι' ὃ καὶ καταφεύγοντες εἰς τὰ ὄρη καὶ διὰ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἀγρίων ληστῶν βίον. Ἐκείνο ὅμως ὅπερ διέκρινε τοὺς κλέφτας ἀπὸ τῶν κοινῶν ληστῶν εἶναι ὅτι ὁ κλέφτης δὲν ἀπέβλεπε παντελῶς εἰς τὴν ἰδιοποίησιν ξένης περιουσίας. Ὡς σκοπὸν καὶ μέλημα τοῦ βίου αὐτοῦ εἶχε πολλὰ μάλλον τὴν βλάβην καὶ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἐθνικοῦ τυράννου.

Κατὰ τοὺς αἰῶνας τῆς ξένης κατοχῆς εἶχε σχηματισθῇ ἰσχυρὰ καὶ πολυσχιδὴ τάξις κλεφτῶν ὡς εἶναι γνωστὸν, τοιαῦτα ἀρεῖται ἀγρία συμμορία ἐλαβὼν σπουδαῖον μέρος κατὰ τὴν ἐλληνικὴν ἐπανάστασιν. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὅμως τῆς Ἑλλάδος ἡ κλεφτοὺς ἔλαβε πάντα λόγον ὑπάρξεως. Παρὰ ταῦτα οὐχ ἧττον πολλοὶ ἐκ τῶν τραγῶν αὐτῶν τέκνων τῶν ὁρέων δὲν ἀπεφάσιν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πατρικὴν τῶν γένων καὶ ἀπετελέσαν μίαν πληγὴν διὰ τὸν τόπον. Ἀναμιμνήσκω ἡ ἐξελίξις τῆς ληστείας ὑπῆρξεν ἐν ἐκ τῶν δυσχερεστῶν τῶν ζητημάτων τὰ ὅποια εἶχε νὰ λύσῃ ἡ κυβέρνησις τοῦ νεοῦ βασιλείου. Καὶ μάλιστα βεβαίως τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν συνεπίδωσιν τῆς σοβαρότητος τοῦ ζητήματος ἐκ μέρους τῶν ἱθυνόντων ἀνδρῶν τὸ γεγονός, ὅτι ἐπὶ βραχέος σχετικῶς χρόνου διηυθέτησαν τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 50,000,000.

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 10,275,000

ΕΔΡΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διευθύνσις τηλεγραφική: ΑΘΗΝΑΪΚΗ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεὶ, Πάτραις, Σόφῳ, Κάλυμνις, Τριπόλει, Βόλῳ καὶ Λαρίσῃ. — ΕΝ ΚΡΗΤῃ: Ἐν Χανίοις, Ἡρακλεῖῳ καὶ Φερόνῳ. — ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ: Ἐν Κωνσταντινίᾳ (Ἰσμίαν ἐν Γαλάτῃ μετὰ Πρακτορείον ἐν Σαμπούλ), Ἀμύρῳ, Τραπεζοῦντι, Σμύρῃ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραϊς, Καβάλλᾳ, Σάμῃ, Ἰωαννίνοις καὶ Χίῳ. — ΕΝ ΑἴΓΥΠΤῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan), Κάϊρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Σαγαρίνῳ καὶ Μαροῦσσῳ. — ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ: Νῆλ (N° 22 Fenchurch Street), ἐν ΛΕΜΕΣῳ (Κύπρον) καὶ ἐν ΚΑΡΤΟΥΜ (Σουδάν).

Ἰσολογισμὸς τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1910

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα: Ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρ' ἐγγυητοῦς Τραπεζαῖς Δρ. 13,482,715.63
Παρὰ Τραπεζῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Συμμάχῳ ἐν χαρτοφυλακίῳ Δρ. 19,169,192 — Δρ. 32,651,907.63
Προέσφραξις καὶ Προκαταβολαὶ ἐγγυημάτων Δρ. 31,735,725.43
Ἑγγυημένοι Λογαριασμοὶ: ἐπὶ ἐνεργῶν χαρτοφύλακ. Δρ. 60,771,242.65
δι' ἐμπορ. καὶ ἄλλων ἐγγυημάτων Δρ. 51,396,070.60
ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων Δρ. 10,622,664.90 — Δρ. 122,789,978.15
Τρέχοντες λογαριασμοὶ χρεωστικοί Δρ. 29,106,956.54
Ὁμολογία: Ἑθνικῶν δανείων, Ἀμερικανῶν ταμείων καὶ Ἀνώνυμων Ἑταιρειῶν Δρ. 13,558,351.48
Χρεώματα καὶ τοκομνητῶν Δρ. 8,746,181.32
Συμμετογαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις Δρ. 5,740,264. —
Κτήματα Τραπεζῆς Δρ. 4,797,688.95
Ἑγγρασταὶ καὶ ἐπιπλά Κεντρικοῦ καὶ Ὑμμάτων Δρ. 962,933.31
Δρ. 250,089,983.84

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἑταιρικόν Δρ. 50,000,000 —
Κεφάλαιον τακτικῶν ἀποθεματικῶν Δρ. 5,275,000 —
Ἀποθεματικὸν Προνοίας Δρ. 5,000,000 —
Καταθέσεις Δρ. 92,252,147.09
Ταμιευτήριον Δρ. 13,024,730.93 — Δρ. 105,276,878.02
Τρέχοντες λογαριασμοὶ πιστωτικοί Δρ. 30,365,616.75
ὑποκαταστήματα Δρ. 10,886,789.77
Ἐξωτερικοὶ λογαριασμοὶ Δρ. 35,726,286.06
Προσωρινοὶ λογαριασμοὶ καὶ διάφορα Δρ. 7,559,412.61
Δρ. 250,089,983.84

Ὁ Γεν. Διευθυντής

Ζ. Κ. ΜΑΤΕΑΣ

Ὁ Διευθυντής τοῦ Λογιστηρίου
Φ. Η. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ: Προέσφρα